

Z. Czerski

Z prasy zagranicznej

Palestra 16/5(173), 74-75

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mimo tych wyraźnych poszlak wskazujących na nadużycie alkoholu przez obwinionego Wyższa Komisja Dyscyplinarna, uwzględniając jego wniosek, dopuściła dowód z opinii biegłego toksykologa dra KZ, specjalisty II stopnia, który po przeprowadzeniu badania lekarskiego wydał opinię, że:

- w przychodni lekarskiej obwiniony nie był pod wpływem alkoholu,
- nie można wykluczyć wzmoczonej reakcji organizmu po wstrzyknięciu „Dolarganu” oraz po spożyciu alkoholu,
- również nie można ocenić ilości spożytego alkoholu, gdyż w wypadku współdziałania farmakologicznego mogło powstać zjawisko potencjalizacji dwóch czynników, mających istotny wpływ na czynności organizmu (k. 43—44).

Również sam obwiniony nie wykluczył faktu picia alkoholu przed drugą rozprawą wyjaśniając, że „nie pamięta, by wtedy pił alkohol, chyba że po zastrzyku”.

Oceniając tę wypowiedź obwinionego należy podnieść, że adwokat AB był już prawomocnie ukarany naganą za przebywanie w stanie nietrzeźwym na

terenie sądu i zespołu (orzeczenie WKD 86/69 z dnia 4.X.1969 r.).

Wyższa Komisja Dyscyplinarna wyraża pogląd, że adwokat, który stawia się na rozprawę sądową lub do podjęcia jakiegokolwiek czynności zawodowej w stanie nietrzeźwości, narusza w sposób poważny swoje obowiązki zawodowe i godność zawodu. Stan taki nie da się pogodzić z prawidłowo pojętym interesem społecznym.

W tych warunkach należało uznać odwołanie obwinionego za niezasadne oraz uwzględnić częściowo odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego i Prokuratora Wojewódzkiego.

Jedynie ze względu na to, że obwiniony mógł nie wiedzieć o wzmocnym działaniu alkoholu na organizm w połączeniu z zastrzykiem „Dolarganu”, ponieważ brak dowodu o uprzedzeniu go przez lekarza przychodni lekarskiej o wroście toksyczności takiego połączenia, Wyższa Komisja Dyscyplinarna ograniczyła się do zaostreżenia wymierzonej mu przez I instancję kary do 2 (dwóch) lat zawieszenia w czynnościach zawodowych, obciążając obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego za II instancję w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie 1 200 złotych.

Z PRASY ZAGRANICZNEJ

W kwartalniku nr 3—4 za rok 1971, wydanym przez organizację *Contre de la Paix Mondiale par le Droit*, ukazał się obszerny artykuł Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dra Stanisława Godlewskiego, poświęcony ustrojowi adwokatury i wykonywaniu zawodu adwokata w Polsce. Zeszyt wydany jest w języku angielskim i francuskim.

W artykule tym Autor omawia organizację adwokatury w naszym kraju, wymieniając działające organy samorządu, ich kompetencje, tryb postępowania dyscyplinarnego oraz zasady wpisu na listę.

Artykuł podkreśla zasadę samorządności adwokatury oraz immunitet adwokacki, z którego korzystają nasi adwokaci przy wykonywaniu zawodu.

Omówiona jest również swoboda wyboru obrońcy bądź pełnomocnika przez klienta, waga tajemnicy zawodowej oraz świadczenia socjalne i ubezpieczenia społeczne, z których korzystają adwokaci.

Wydawcą zeszytów, w których ukazał się artykuł, jest organizacja wymieniona wyżej („Pokój światowy przez prawo”), będącą międzynarodowym stowarzyszeniem zrzeszającym sędziów, adwokatów, profesorów prawa i innych prawników ze 128 krajów świata. Jej celem jest międzynarodowa wymiana informacji dotyczących zarówno prawa międzynarodowego jak i innych dziedzin prawa w przekonaniu, że poznawanie tej problematyki przez prawników całego świata służy sprawie pokoju.

Sekretariat tej organizacji, mającej zasięg światowy, mieści się w Genewie. Zeszyty redaguje Komitet, na czele którego stoi redaktor odpowiedzialny dr Borko D. Stosić z Belgradu.

Wiceprzewodniczącym na obszar Europy jest były dziekan Izby Adwokackiej w Paryżu adw. Albert Brunois.

Dodać należy, że w myśl porozumienia zawartego między adwokaturą Polski a adwokaturą Francji w prasie prawniczej ukazującej się zarówno w języku francuskim jak i polskim będzie nadal kontynuowana wymiana publikacji.

Wymiana artykułów służy zbliżeniu prawników różnych krajów i przyczynia się do lepszego poznania międzynarodowej problematyki prawa i organizacji zawodów prawniczych. Za granicą istnieje wielki brak pełnej i wyczerpującej informacji o sprawach związanych z adwokaturą w Polsce.

Wymieniony na wstępie artykuł Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dra Stanisława Godlewskiego jest pierwszym przejawem przedsięwziętej działalności adwokatury, mającej na celu wypełnienie tej luki.

Opracował adw. Z. Czernski

PRASA O ADWOKATURZE

Należy odnotować, iż „Prawo i Życie” (nr 8 z dnia 16 kwietnia br.) zamieściło obszerną relację pt. *Plenarne posiedzenie NRA* z odbytego w dniu 30 marca br. posiedzenia Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej, podając główne wyjątki przemówień Prezesa NRA adw. dra S. Godlewskiego i wiceministra Sprawiedliwości Adama Zborowskiego. Pełne materiały z tego posiedzenia zamieszcza „Palestra” w niniejszym nrze.

*

Szereg interesujących uwag i cennych propozycji znaleźć można w artykule Stanisława Podemskiego pt. *Zły urzędnik czy dobry radca?* („Gazeta Sądowa i Penitencjarna” nr 7 z dnia 1 kwietnia br.), poświęconym obsłudze prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej i pozycji zawodowej radców prawnych.

Trafne są — tempore publicationis — przede wszystkim sugestie Autora co do potrzeby ponownego rozważenia — szczególnie w świetle deficytu usług prawnych